

NITTEDAL PRESTEGARD

- eller Omsi

som garden hette før den ble prestegard i 1774, ligger noen hundre meter øst for Nittedal kirke. Helt opp til vår tid er navnet Omsi blitt brukt ved siden av det nå vanlige «prestegarden». Omsi er trolig utviklet av et opprinnelig Almsvin, av trenavnet alm og vin = beite eller naturlig eng. Gammalnorske skriftformer er ikke bevart.

Garden ble sannsynligvis ryddet i slutten av eldre jernalder. Det ser ut til at den etter svartedauen lå øde til slutten av 1500-tallet. Husa ligger 168 meter over havet på vestkanten av den breie leirryggen mellom Rygga i øst og en sidebekk fra vest. Grensene mot Holm og Dal i sørvest og vest og mot Løken og Glømmi i øst er bestemt av disse to bekkene. Mot Østre Dal i nord danner den gamle vegen fra



Nittedal prestegard (Omsi) sett fra Dal. (Foto 1965: B. Kirkeby.)

Nittedal kirke til Skedsmo et kunstig dele. I gammalnorsk tid gikk garden trolig lenger mot nord. Det området må i så fall være lagt til Dal i ødetida. Hele Omsi har for øvrig helst blitt brukt fra Dal i den 200 år lange nedgangstida etter svartedauen. Ut fra dette er det rimelig at nordre del av garden fortsatte å høre til Dal etter at det slo seg ned folk på Omsi igjen. At deler av ødegarder på den måten kom under andre gardar, er det mange eksempler på.

Det er ingen direkte opplysninger om at Omsi var prestegard i gammalnorsk tid. Første gang det opplyses at presten benyttet Omsi, er 1645. Nittedal og Hakadal var anneks til Skedsmo, og forvalteren på jernverket i Hakadal bad om å få presten til å preke oftere for menigheten i bygda. Soknepresten søkte da om «en ødegard Omsi som kunne hjelpe med skyssferd underveis fordi den før var brukt fri under prestebolet». At Omsi var prestens frigard eller «frie anneksgard», som det også ble kalt, skulle tyde på at den var prestegard også i gammalnorsk tid. I bygder der opplysningene om prestegardene i gammalnorsk er sikre, kan en på 1600-tallet finne dem igjen som «prestens frie anneksgarder.»

Bolig for presten ble Omsi, «den smukke gård tett ved Nittedal kirke», på nytt da Nittedal og Hakadal ble eget prestegjeld i 1774. Almuen kunne da ikke makte utgiftene til nødvendige hus på garden. Den første soknepresten i bygda, Peder Maar, fikk derfor kreve inn 1 daler av hver kirke i stiftet. Almuen skulle arbeide «på plikt» og seinere holde bygningen ved like.

Tunordningen har vært den vanlige firkantede. Av gamle hus kan nevnes hovedbygningen som ble bygd av sokneprest Stenersen først på 1800-tallet. Den brant 10/3 1923. Husa blir nærmere omtalt under brukere.

Innmarka har alltid vært klart skilt fra grannegardene. Skog har Omsi bare hatt i hagen ved innmarka. Garden måtte derfor leie seter. På 1500-tallet og først på 1600-tallet er det mulig Lønshval ble brukt til seter. Begge disse gardene lå til Skedsmo prestebol (prestens underhold). Omkring 1700 ble Lønshval ei tid brukt fra Omsi.

Eiere

Skedsmo prestebol eide garden i 1575. (Det sies da uttrykkelig at den lå øde.) Den nevnes ikke i Røde bok (1393), og prestebolet kan ha ervervet den etter 1393 eller den kan være uteglømt i jordeboka fra 1390-åra.

I 1774, etter at Nittedal ble eget prestegjeld, ble Omsi bolig for presten. I reskript av 4. des. 1774 heter det: «. . . Sognepræsten til Skedsmo Præstegjeld Hr. Nils Høeg har, i anledn. af at Kongen under 28. sept. sidst afvigte har beskikket den res. Capellan der i Kaldet Hr. Laurits Haaning, hvilken han var paalagt at give aarlig 150 Rdr., til at være Sognepræst for Vangs Præstegjeld, begjeret at maatte herefter blive fri for res. Cappelan, og at derimod de 2de til Kaldet liggende Annexer Nittedal og Hakkedalen, som grændse sammen og ligger i een Strækning, maatte separeres fra Kaldet og gjøres til eet Pastorat for seg selv, saa at han alene beholder Hoved-Sognet Skedsmo med Annexet Lørenskougen, der Grændse sammen, dog på efterskrevne Vilkaar:

1) at intet mer beneficeret gods tages fra ham, end det som ligger i ovennevnte tvende Annexer Nittedalen og Hakkedalen efter dens ældgamle Grændser, som herefter nævnes,

2) at dette nye Præstegjeld ei bliver flere nye Gaarde tillagte, end de, som indsluttes under begge Annexers ældgamle Grændser,

3) at han maa nyde sit fulde Naadsens Aar af Nittedalens og Hakkedalens Sogne, som han selv har givet, fra den nye Kaldte Sognepræsts Kaldsbrevs dato af,

4) at den nye beskikkede Sognepræst til Nittedalen og Hakkedalen maa paalægges at svare til de i Kaldet nu værende 2de Præste enhver 25 Rdr. i Pension, da han selv betaler de øvrige 35 Rdr. som i alt udgjør 60 Rdr. og at Enkerne desuden nyde af ham til Enkesæde beneficeret gods af 19½ Lispd. Skyld, hvilket Gods ligger i Skedsmo Hovedsogn og fragaar alene ham,

5) at de staaende Kgl. Skatter (Præsteskat, embedskat) og hans og den nye Præsts Indkomster, deles, hvorefter den nye beskikkede Sognepræst kunde have af Tienden i begge disse Annexer aarlig 104 Rdr., samt det deri liggende beneficerede Gods a) med Bygsel-Gaarden Holter, skyldende 5 Lispd, Lønsvold skyldende 5 Lispd, Rudstad skyldende 5 Lispd, desuden den smukke og velbrugte Gaard Omsie tæt ved Nittedalens Kirke, af Skyld 15 Lispd., med fornødent Qværnebrug og endnu 5 Rdr. aarlig afgift af Eieren for Glømmi Sauger, der benytter sig af Omsie-Landet til Bordsætning og Kjørsel, hvilken Gaard maatte udnævnes til Præstegaard, da Supplicanten igjen forbinder sig til at overlade den brave Opsidder paa Gaarden Omsie, Botolf Einersen, den forhenværende residerende Capellans Gaard Braanaas, som skylder 1 Skippund og 10 Lispund, og det uden at betale det mindste i Bygsel, samt b) uden Bygsel: Gaarden Dal, som svarer aarlig 2 Rdr. 2 Mk.,

og Gaarden Skøien 1 Mk. og 8 Skill., desuden at den nye Sognepræst kan vente sine Indkomster forøgede, naar Menigheten faaer kun een Præst i Stedet for to, og 3 Offerdage i stedet for 6, ligesom og hver Sognepræst da bliver ansvarlig for sit Embedes Førelse.

Thi gives hermed tilkjende, at Kongen, efter saadan Ansøgning og Biskoppens Erklæring (hvor meldes, at Supplicanten er en aarvaagen og retsindig Mand, som har indseet, at Embedets Gjerning til Større Frukt og Nytte samt Bequemmelighed for denne vidløftige Menighed kan iagttages, naar kaldet bliver deelt imellom 2de Præster), har fundet for godt og hermed vil have anordnet:

Af førbemeldte 2de Annexer Nittedalen og Hakkedalen maae paa den af Hr. Nils Høeg foreskrevne Maade separeres fra Skedsmo Sognekald og indrettes til Pastorat for sig selv, samt forsynes med sin egen Sognepræst, som dertil nærmere af Kongen skal vorde beskikket. -»

3. juli 1776 heter det i et nytt reskript: «. . . at da Almuen i Nittedals og Hakkedals Sogne, som under 1. Dec. 1774 ere befaalede at separeres fra Skedsmo Sogn og indrettes til et pastorat for sig selv, ei kan bestride, hvad Udgifter der ville medgaae til de nødvendige HuusVærelsens Opbygning paa den til Præstegaard udnævnte Gaard Omsie; og da til Sognepræst beskikkende Sognepræst Hr. Peder Maar har anholdet om, at ham maatte forundes 1 Rdr. af hrer Kirke i Stiftet ttl Prasstegaards Opbyggelse; maa for at ikke Præsten skal blive huusvild, bevilges, at der til hjælp til forskrevne Præstegaards Opbyggelse maa forundes 1 Rdr. af hver Hoved- og 1 Sletdaler af hver Annex-Kirke i Agershuus Stift, samt at Almuen selv skal besørge Pligts-Arbeidet og derefter holde Huset vedlige, da de derimod skulle være befriede for at svare noget til Skedsmo Præstegaards Opbyggelse og Vedligeholdelse, som forhen, hvilket dette sidste Sogn selv skal bestride. -- »

Skyld og skatt

Omsi var trolig fullgard i gammalnorsk tid. I 1575 ble «Omsem ødegaardt» brukt under prestebolet i Skedsmo. Skyld blir ikke oppgitt, men i 1647 var den halvgard på 15 lpd. malt eller tunge. 1661: Skog til brensel og gjerdefang. Bekkekvern til husnytte. 1723: Garden fikk matr. nr.

103. 1838: Ny skyld 9 dlr. 1 ort 14 sk. Nytt matr.nr. 145. 1865: 438 mål dyrket mark og 330 mal inngjerdet havn. Ny skyld 11 dlr. 2 ort 20 sk. 1886: 24,69 skyldmark. Garden fikk gardsnr. 29.

Brukere

Skattelistene fra 1590-åra gir navnet på den første kjente brukeren, men det kan minst ha vært et par før ham etter at garden ble tatt opp igjen. Fram til 1650-åra blir bare fornnavnet oppgitt. Likevel har det vært mulig å finne ut at iallfall fra 1634 til garden ble prestegard i 1774, satt samme slekt som leilendinger på Omsi. Brukere fra 1590-åra til 1774:

I) Helge blir nevnt 1593-1602, II) Ola 1603-04. Fra seinest 1614 til 1619 var III) Erik bruker. Fram til 1634 var det IV) Gudbrand, og deretter V) Jens til 1657. Svigersønnen hans bygslet garden: VI) Amund Jakobsen ca. 1634-97, g m Mari Jensd. (d 8/7 1693), var br. tii han døde. Barn: Jens, f ca. 1665, br. av Holum, Kristen (se VII), Ambjørge, g m Mats Møyen i Skedsmo. Yngste sønn overtok halve garden seinest 1691 og resten da faren døde: VII) Kristen Amundsen ca. 1665-1721, g m Marte Larsd. fra Skøyen, d 1747, 79 år. Barn: Jakob (se IX), Jon, f ca. 1696, gift til en gard i Østre Bærum, Anne, g 1726 m Hans Jørgensen Deli i Vestre Bærum, Amund, f 1701, ble br. av Årstad i Gjerdrum, Kristoffer, f 1703, br. av Kjærstad i Gjerdrum, Kari, f 1706, g m Kristen Hovi i Fet, Mari, f 1710, g m Gudbrand Kristoffersen Løken. Eldste sønn tok over. IX) Jakob Kristensen ca. 1693-1766, br. 1721-54, g m Anne Nilsd., som døde i 1765, 69 år. Barn: Marte (se X) og Kristen, f 1738. X) Svigersønnen, Botolf Enersen fra Sør-Holm bygslet garden. Han var br. 1754-74, g 1754 m Marte Jakobsd., f 1737. Barn: (se Kjul). Botolf fikk bygsle Brånås i Skedsmo, men kjøpte Kjul i 1776. Enke Marte Larsd. var br. nr. VIII).

Som før nevnt lå garden øde ennå 1575. Nitten år etter heter det at den var nylig ryddet og satt for skatt. I 1657 var den så stor at den fødte 3 hester, 6 kuer, 5 sauer og 2 griser. Fire år etter var det 2 kuer og 1 sau til, i 1665 i alt 3 hester, 13 kuer og 10 sauer. I 1723 var det 2 sauer mindre. På skiftet etter Mari Jensd. i 1693 ble 1 hest, 3 kuer, 1 kvige, 4 sauer og 1 gris taksert. Sønnen hadde tatt over halve garden før. Dattera og den andre sønnen hadde sikkert også fått noen heimangaver, slik skikken var. I 1721 ble det skiftet 4 hester (9, 6, 6 og 5 dlr.), 14 kuer à 3 dlr., 5 ungdyr, 2 okser, 10 lam, 1 purke, 6 griser, 10 smågriser.

Åkerland og såing økte også sterkt på 1600- og 1700-tallet. Etter de offisielle oppgavene ble det sådd 6 tn. korn i 1661 og høstet 30. Vel 60 år seinere sådde de 11 tn.

Skiftet i 1693 gir et lite blick inn i den økonomiske stillingen på garden. Løsøret ble taksert til 97¼ dlr. Gjelda var 63¼ dlr., og av det var 18 dlr. bygjeld til Ole Graarud. Han fikk utlagt ei kvige (1½ dlr.), ei brunstripet dyne (4 dlr.), et flamsk sengklede uten fell (4 dlr.), et grønnmalt sengsted i nattstua og noe til. Peder Pedersen Møller i Kristiania fikk for sine 10 dlr. utlagt en gris (1¼ dlr.), tre bordsleder med jerndrotter (1 dlr.), ei gl. benkedyne (1 dlr.) og sju tinnfat (2¼ dlr.). Nils Vollen hadde til gode 4 dlr. i tjenestelønn, Hans Jensen og Gudbrand Mikkelsen hver 2 dlr. De fikk utlagt forskjellig løsøre. Sønnen Kristen krevde 7 dlr. som han hadde lagt ut, og Amund 7 dlr. for utgifter til begravelsen. Futen skulle ha 1¼ dlr. for bryet han hadde med skiftet, og sikret seg ei sølvskje til 1½ dlr. Sorenskriveren måtte ha 1½ dlr. for umaken han hadde hatt, og fikk to sølvskjeer, ei skinnpute og et lerretslaken. Av sølv eide boet for øvrig 1 skje og 9 sølvmaljer i et rødt snøreliv.

Sønnen klarte seg bedre enn Amund hadde gjort, og boet etter Kristen ble i 1721 gjort opp med 345 dlr. i formue. Gjeld var det ikke. Boet eide en hel del sølv, og mye av det hadde kona hatt med fra Skøyen. Sølvets var ei kanne til 24 dlr. med «Lars Bottelsen Karen Christophersdatter» og «Christen Amundsen Marte Larsdatter 1709» på (se Skøyen), et staup til 5½ dlr. med «Lars Bottelsen Karen Christophersdatter 1670», et staup til 5 dlr. med N.T.S., et med «Jens Amundsen 1685» (4½ dlr.), et staup med knapper (4½ dlr.) og 20 sølvskjeer, de fleste med navn. Enka etter Kristen satt med halve bygsla 1721-39, da hun gav opp boet. Formuen var 137 dlr. og omkostningene til skiftet 15 dlr. Av sølv var det et staup, et beger og seks skjeer. Av innskriftene på skjeene kan nevnes I.C.S. M.I.D. 1652 og J.A.S.K.K.K.C.D.1657.

I 1693 var det både nattstue og dagligstue på garden. Av andre hus blir bryggerhuset, stolpebua og kvernhuset omtalt. På skiftet etter Marte i 1739 hører vi om nystua og dagligstua. Kanskje bodde sønnen i nattstua som var nevnt i 1693. Ved synfaringa som sokneprest Maar holdt i mai 1776, kom det fram at Botolf Enersen hadde satt opp søndre stolpebu av nytt på ny tomt, linhus, stall, kvernhus og husmannsplass. Atskillige hus hadde han bygd nye på de gamle tomtene. Jordvegen hadde Botolf holdt i «vedbørlig stand» og brukt og ryddet den forsvarlig.

I tidsrommet fram til 1841 var de etternevnte prester i bygda, og de dreiv også prestegarden. (Brukerrekka fortsettes fra X Botolf Enersen.) XI) Peder Jakobsen Maar 1720-94 var dansk og prest i Danmark fra 1754 til han kom

hit (i 1775), ble sokneprest i Aurskog 1778 og i Gausdal i 1788. Ny i kallet ble XII) Andreas Munch Jensen Borchsenius 1737-88, sønn av presten i Nes på Romerike, og g m Anna Mathea Dampe. Barn født i Nittedal: Anne Dorothea, f 1780, Jens Olaus, f 1781, Jens Johan, f 1782, Johannes, f og d 1783 Samme året Borchsenius døde, kom XIII) Hans Nikolaus Justsen Gude 1754-1817. Han var g m Helene Dorthea Høegh, datter til sokneprest Høegh i Skedsmo. Barn født i Nittedal: Birgitte Lucia, f 1788, Helene Margarethe, f 1789, Niels Høegh, f 1791, Just, f 1792, Nicoline Christine, f 1793, Johan Henrich, f 1795, Ove Christian, f 1796. Gude var kapellan i Råde (fra 1782) og i Gjerdrum (fra 1784) før han kom til Nittedal. I 1795 ble han utnevnt til sokneprest i Elverum og flyttet dit året etter. Ny i embetet ble XIV) Jonas Henrik Stenersen 1763-1831, prest i Nittedal 1795-1814, gm Anne Nicolea Hesselberg 24/8 1770-20/2 1809. Barn født i Nittedal: Birgitta Ulrica Augusta, f 1799, Alexander Christopher, f 1801, Sven, f 1807, Andreas Nicolaus Hesselberg, f 1809. Stenersen var prost i Nedre Romerike. Han ble i 1814 utnevnt til sokneprest i Jevnaker. Ny i Nittedal ble XV) Strøm Torsen Grøtting 1767-1838, g m Helene Hartmann, søster til sokneprest Johan Hartmann i Ullensaker. Barn født i Nittedal: Anders, f 1816, Dorthea Maria, f 1818, Hans Thor, f 1820. Grøtting var kapellan i Sigdal fra 1794 og prest i Kvikne(?) fra 1801 til han kom hit i 1815. Fem år etter ble han sokneprest i Ål i Hallingdal Kallet her ble tatt over av XVI) Severin Nikolai Igum 1781-1825, f i Danmark. Han hadde før (fra 1807) vært kapellan i Borge. Igum døde i embetet i 1825. Ny ble XVII) Hans Jensen Holmboe 1787-1844. Han var sønn til sokneprest Jens Holmboe i Eidskog og g m Betse Rode, søster til prest Matias Rode i Bud. Barn født i Nittedal: Jens William, f 1826, Catharine, f 1827, Wilhelmine, f 1829, Cathrine, f 1830. Holmboe var kapellan i Eidsberg fra 1814 til han kom hit i 1825. Han var ordfører i bygda 1838-41, da ble han sokneprest i Vang.

Prestene holdt alltid synfaring over husa etter at de kom til garden, så fra 1776 får vi god greie på hus og husbygging på prestegarden. Loven påla bygdefolket å holde i stand borgerstua, herremakket og stallen. (Borgerstua og herremakket ble på 1700-tallet gjerne bygd i en bygning hovedbygningen.) De andre husa skulle presten koste og holde i stand. Våren 1776 stod disse husa på garden: 1) Stuebygningen var 6-laftet, hadde stue, kjøkken og kammers i første etasje. Av de to «overværelsene» var det østre ikke innreid. Bygningen hadde 6 vinduer og svalgang i to høgder langs sørveggen. Den var gammel, hadde spon på taket, var bare kledd på nord- og østveggen, «men i brukbar stand for en bonde». Den var verd 40 dlr. 2) En gammel bygning inneholdt bryggerhus, ei gammel nystue og mjølkebu, men var «ganske rått». Den hadde skorstein og bakerovn. Verdi 6 dlr. 3)

Vedskålen var gammel. 1 dlr. 4) En 6-laftet løebygning med låve og stolpeskyku på østveggen (østre låve) hadde låvebru, var gammel, men brukbar. 30 dlr. 5) En tilsvarende «vestre låve» var 8-laftet, hadde to skykuer på østveggen, var i god stand. 10 dlr. 7) Et nytt saue- og grisehus var verd 9 dlr. 8) Ei lita stolpebu med underlag og trapp var forfallen. 6 dlr. 9) Ei gammel og lita kjone var brukbar for ei tid. 1 dlr. 10) Badstua var helt råtten. 1 dlr. 11) Kvernhuset med ett par gryn- og to par mjølkverner var verd 10 dlr. Skigarden var god og verd 20 dlr. Almuen var innstevnt, «men kunne ingenlunde tro at det var meningen de skulle eller kunne pålegges å bygge eller vedlikeholde den nye prestegården. Det ville bli en ny byrde, som de på ingen måte så seg i stand til å makte». De håpet dessuten «at Hans Majestet fritok dem for slikt». Borchsenius holdt synfaring i august 1779. Av husa hadde bygning nr. 1 «tatt noen forringelse siden sist», og nr. 2 var av «elde nedbrutt». De andre var stort sett som forrige gang, men badstua var helt ubrukbar. Kverner og kvernhus var gamle og bare verd 2 dlr. Ei gammel kjellerbu var ikke kommet med forrige gang. Fra kirkene i stiftet var det kommet inn 207¼ dlr. til bygging av ny hovedbygning. Den hadde Maar latt oppføre. Arbeidet var i alle måter dårlig utført. Bygningen var 6-laftet og hadde i første etasje stue med tre vinduer (12 ruter i hver), sengekammers med ett vindu og kjøkken med tre vinduer. I annen etasje var det fire rom med til sammen sju fag vinduer. Takst 110 dlr. Borchsenius ville ha godtgjort åbufallet på de gamle bygningene og pengene som hadde kommet inn fra kirkene i stiftet (minus 110 dlr.). Maar krevde ny synfaring. Tømmermennene som hogg og satte opp bygningen, hadde nemlig fått 54 dlr., svalen kostet 8¼ dlr., 16 fag vinduer 50 dlr., takog murstein 20 dlr., muring av skorsteinen :10 dlr. Det hadde gatt med 80 tylfter bord og 7000 spiker. Den ene av snekkerne hadde fått 30 dlr. Almuen var villig til å holde bygningen i stand som «almuens herre- og borgstue» sammen med en stall til 6 hester. (Den var ikke med i forrige forretning.) Forutsetningen var at de slapp å være med på vedlikeholdet av Skedsmo prestegard.

Maar hadde våren 1779 sådd ⅓ av åkerlandet, «som ham tilkommer etter loven». Borchsenius mente han hadde tatt all den beste jorda, og anla sak mot Maar. Synfaring våren 1780 viste at Maar året før hadde sådd i Lijordet (:14½ mål), i Kjøljordet vest for vegen en aker på 2½ mål, i Kjøljordet øst for vegen brukte Maar 13¾ mål til træde for griser og småfe, dessuten 8 mål eng i Kjøljordet. Borchsenius brukte Ryggejordet og Sjøjordet, videre 7 5/7 mål i Kjøljordet, 3 mål fordelt på to åkerstykker i ei innhegning kalt Bestefarsløkka og 10 mål i Ryggejordet. 6½ mål lå til træde i 1779. (1 mål

var 49 kvadratalen.) Saka ble langvarig. Først seint på høsten 1783 falt dommen. I premissene hette det: «En besynnerlig modus procendi har partene brukt og derved meget innviklet denne sak. Det forutsettes dog at da herr Maar allernådigst er blitt forflyttet til Aurskog... med nådsens året tilkom $\frac{1}{3}$ av prestegårdens bruk og avling... i året 1779... Herr Borchsenius har urettelig og ulovlig fratatt Maar avlingen på hans tredjepart og bør erstatte samme etter gangbar pris. . . Herr Maar for sin avling tilkommer

31	tønner	bygg à 3 dlr	93 dlr.
12	»	havre à 2 dlr	24 »
2	»	erter à 3 dlr	6 »
4	»	rug à $3\frac{1}{4}$ dlr	13 »
4	»	rug har han fått før	
4	lass	rughalm à 1 dlr	4 »
1	»	erteris	1½ »
10		vinterlass bygg og havrehalm	15 »
21		sommerlass høy	42 »

Hele utlegget ble på 198½ dlr. Maar fikk også tilkjent 80 dlr. i saksomkostninger.

Sokneprest Gude holdt synfaring over husa 9. juni 1788. I den gamle stuebygningen var det på salen i annen etasje innreid et lite hjørnekammers og både på øverste og nederste svalgang to små kammers i vestre ende. Bygningen var i god stand. Takst 60 dlr. Nytt fjøs var bygd 2-3 år før og var «i overmåte god stand». Takst ble 50 dlr., «uaktet det visst har kostet noe mer». Saue- og grisehus var i god stand og verd 10 dlr. Prokurator Hjort på vegne av Gude, undret hvorfor taksten nå var 1 dlr. mer enn da det var helt nytt, nå minst 12 år gammalt. Lagretten «skjønnede» at huset var nytt. Den gamle badstua var tatt ned og ny med skorstein, bakerovn og kammers satt opp. Takst 30 dlr. Bygningene nr. 2 og 3 var «i Maars tid av elde nedbrutte». De andre stod som før og var i god stand. Disse husa hørte til kallet. Den stuebygningen som Maar hadde bygd opp og som almuen pliktet å holde ved like, var bygd av dårlige materialer og satt opp av slette handverksfolk. Forrige takst, 110 dlr., prosederte Maar på, men han tapte og ble dømt til å betale Borchsenius overskottet av det beløpet som var kommet inn fra kirkene i stiftet. Nå var bygningen åbufør og verd 120 dlr. Stallen

«som almuen tilkommer», trengte reparasjoner for 2 dlr. Takst 16 dlr. Den nye bygningen var 12 år, uten kjeller og bordkledning. Lagretten mente at den kunne stå avkledt til den «begynte å ta råde, men kles den ikke da forderves den». Borchsenius hadde bygd nytt linhus på stolper (4dlr.). Stakittet rundt «urtehaven» bestod av 35 fag, hvert fag inneholdt 20 stakitter. Takst 12 dlr. Videre var det en del annet stakitt til 6 dlr. Et planke- eller bakhongjerde mellom Dal og Omsi ble taksert til 15 dlr. og skigarden til 50. Gude krevde vel 90 dlr. som manglet på hovedbygningen og 30 dlr. i øvrig åbu. Stakitten var fra før Borchsenius kom, men forbigått tidligere. Motparten mente at Gude var ublu i sitt forlangende da Borchsenius og kone bevislig hadde forbedret garden mye. Gude svarte at forbedringen av garden var ukjent for ham - og føyde til: «Det ord ubluhet er et skammelig uttrykk. Både det og trusselen om prosess viser at madam Borchsenius har lyst til å følge i sin avdøde manns fotspor». Gude kjente øyensynlig godt til prosessene som fulgte forrige presteskifte. Hva som enn kan sies om Borchsenius, en dyktig gardbruker var han. Jordvegen var «forsvarlig oppryddet og brukt og således i særlig god stand» da han døde. Av havnehagan var innlagt et stykke eng eller aker på sørsida av garden.

Ved synfaringa sokneprest Stenersen holdt 26. september 1796 viste det seg at hovedbygningen Maar bygde, måtte oppveies, dørene og vinduene gjøres større og bygningen bordkles utvendig. Reparasjone ville i alt komme på 200 dlr. Bygningen hadde fire underværelser med kjøkkenet, fire overværelser og dessuten svalgang på vestsida. Almuen var villig til å reparere den, men ville ikke utvide dørene og vinduene. Stenersen gikk med på det. Abufallet ble så satt ned til 120 dlr. Almuen ville fra den summen trekke vel 93 dlr. «som tilforn var oppebåret til istandsettelsen». Men disse pengene hadde Gude ikke fått av enka etter Borchsenius. I 1805 inngikk Stenersen en muntlig avtale med almuen. Mot 500 dlr. og 40 tylfter tømmer ville han ta på seg å bygge opp stallen «av nytt sammen med den forbemeldte hovedbygning». Stuebygning nr. 1 i de tidligere synfaringene tok Stenersen ned og satte opp igjen med delvis nytt tømmer. Den var tegltekst og inneholdt bryggerhus med bakerovn, drengestue og to overværelser «samt rom og loft med fornøden murinnreiking». Han bygde videre opp kjellerbua av nytt tømmer og grov kjeller under. Også Stenersen etterlot seg jordvegen «vel brukt og oppdyrket». Stenersen var den dyktigste presten som til da hadde vært i bygda. Han ble også prost i Nedre Romerike.

Grøtting holdt synfaring 17. juli 1815. Stenersen hadde bygd og stelt på en del hus (se foran). Stolpebua trengte kledning på nordog sørveggen. Det ville koste 47 dlr. Vestre låvebygning med fjøs både ved nord- og sørenden, begge til 13 kuer, var tegltekst og trengte golvreparasjoner for 8 dlr. 32 sk. Akkurat denne summen var takst på låvelåsen, som tilhørte Stenersen. De andre husa var som før og i god stand. Den søndre del av hovedbygningen bestod av to innreide værelser i første etasje og to i annen. De to siste var ikke helt ferdige, men 5 tylfter golvplanker og 2 vinduskarmer med grunder lå klar. Stenersen ville overlate bygningen til Grøtting eller almuen for 1000 riksbankdaler, «som ikke engang er det den har kostet ham avvikte år til innreiing og oppføring av murene». Grøtting «ønsket meget å kunnevære i den forfatning at han kunne kjøpe bygningen.. .» De som var til stede av almuen, innså at denne delen var nødvendig for presten, og var villige til å svare sin del av de 1000 dlr. De måtte først snakke med sine sambygdingar og bad om å få salget utsatt. Stenersen lovte å vente. Grøtting kjøpte seinere søndre del av bygningen. Han tok seg mindre av jordvegen enn prestene før og overlot den til etterfølgeren «noe forringet».

Ved takstforretningen til sokneprest Igum 31. juli :1821 hadde stolpebua ennå ikke fått bordkledning. Den og nytt underlag ville komme på 12 dlr. Vestre låvebygning med tilbygd fjøs var utjenelig og måtte tas ned og blandes med nytt tømmer. Kostnad 50 dlr. Nytt fjøs var oppført, men 98 dlr. ville gå med til innreiing og stein på taket. Å stelle skigarden kom til å koste 33½ dlr. Kvernhuset måtte tas ned og bygges opp igjen. Med ombygging av dam og renner kom det på 53 dlr. 108 sk. Igum satte smia i full brukbar stand straks han kom. Søndre del av hovedbygningen kjøpte han av Grøtting for :100 dlr.

Holmboe holdt abutakst 28. april :1842. Almuen var pliktig til å holde nordre del av hovedbygningen ved like. Søndre del var kjøpt til presteembetet ved lån av Opplysningsvesenets fond. Den hadde fire værelser i hver etasje, nemlig dagligstue, sengekammers, pikerom og kjøkken. For ikke å bli helt ødelagt måtte den kles utvendig, få ny gangdør, delvis nye golv, takrenner, ruter og mer til for 112½ dlr. Drengestuebygningen «eller den såkalte gamle bygning» trengte reparasjoner for 45½ dlr. I kjelllerbua var muren falt inn, bjelkene råtne og golvet i buene skadd. De fleste andre uthusa trengte småreparasjoner. Kjona måtte tas ned og blandes med nytt tømmer. Slik var det med kvernhuset også. Å sette alt på garden og de to

plassene i stand, ville koste vel 265 dlr. Den første branntaksten på Nittedal prestegard ble holdt 26. juni 1843. Hele hovedbygningen var nå panelt utvendig. Den var 8-laftet, vel 15 alen lang, 16 brei og nesten 10 høy. I første etasje var 3 værelser og gang med trapp opp til 2 værelser i annen etasje. Bygningen hadde i alt 16 fag vinduer og var «under felles tak med østre del, som tilhørte almuen». Takst 800 dlr. En 8-laftet, 2 etasjer høy og tegltekkt hovedbygning, «kalt den østre», 16 x 16½ alen, 9¾ alen høy, inneholdt 4 værelser i hver etasje og 13 fag vinduer. Takst også 800 dlr. 6-laftet og tegltekkt drengestuebygning i to etasjer var panelt på to vegger, grunnflate 15¾ x 14¾ alen, høyde 9¾ alen, 2 værelser over og 2 under. I det ene var skorstein med bakerovn. Rullebua var 4-laftet, 12 x 10 alen, inneholdt mjølkebu og rullebu. 4-laftet, panelt og tegltekkt stolpebu, 12½ x 9¾ alen, hadde forsval, 2 rom med hver si dør og kornloft. 8-laftet, tegltekkt treskeløe, 29 x 15¾ alen, 7¾ alen høy, inneholdt treskelåve med kjørebua, underlåve, 2 golv, 1 skyku av bindingsverk på vestsida. 6-laftet, tegltekkt fjøs, 23¾ x 13 alen, hadde 20 båser og 4 vinduer med 4 ruter i hvert. Et 6-laftet saue- og grisehus og et vognskur av bindingsverk hadde bare bordtak. Ei 8-laftet tegltekkt stalløe, 28½ x 12¾ alen, inneholdt treskelåve med kjørebua, underlåve og 1 golv, stall med 8 spiltau og trev over. På nordsida var 2 skykuer. Samlet hustakst 3400 dlr. Holmboe var levende interessert i skolestellet og i det hele i bygda og ble den første ordføreren her, 1838-41. Da ble han sokneprest i Vang, men døde alt 1844.

Holmboe ble etterfulgt av XVIII) Matias Matiasen Sigwardt, f 1802, sønn til biskop Matias S. Sigwardt i Kristiansand. Før han kom til bygda, var Sigwardt pers. kap. ved Vår Frelses Kirke (fra 1831). Han døde i embetet i 1856. Sigwardt hadde usedvanlig stor interesse for skolestell og folkeopplysning. I hans tid ble Kirkeby, Rotnes og Holm (Omsen) faste skoler opprettet, og kort etter hans død Slattum skole. Sigwardt fikk også i stand den første folkeboksamlinga i bygda og hadde utlån etter kirketid om søndagene. Han var ordfører 1847-48 og 1850-51. XIX) Johan Klitzing Iversen, f i Trondheim 1810, kom hit fra Ofoten, g m Julia Augusta Grüner fra Kristiania (Aker), f 1813. Barn: Charlotte, g m brukseier Hans Fr. Grüner, Hanna, g 1866 m musiker Joseph Philip Jacobsen i Trondheim (f i Stockholm), Lydia Dorthea, g 1871 m kjøpmann Nicolai Henrik Knutzon Buch i Trondheim (f på Nordmøre), Laura, d 1871, 22 år, Augusta. I sokneprest Iversens tid ble den eldgamle steinkirken revet og den nåværende



Hovedbygningen på Nittedal prestegard, (Foto 1965: B. Kirkeby.)

bygd (1869). Fru Iversen var meget myndig overfor tjenestefolka og holdt på formene. Dagen etter de yngste døtrene var konfirmert, sa hun til jentene: «Ja, så er det frøken Laura og frøken Augusta». De var blitt voksne og skulle tiltales slik av tjenerskapet. Iversen ble i 1877 etterfulgt av XX) sokneprest Otto Ottesenn som satt i kallet i 6 år. Han var f 1830, ble pers. kap. på Ø. Toten 1856, sokneprest i Skjåk 1865 og prost i N. Gudbrandsdal 1876, sokneprest i Nittedal 1877, i Skedsmo 1883-1907.

XXI) Johan Michael Lund, f 1833, d 1908, var sokneprest 1883-97, hadde fra 1858 vært pers. kap. i Våle, stiftskapellan i Hamar fra 1865, res.kap. på Voss 1866, sokneprest i Vikedal 1876. Han hadde :1891-97 pers.kap. P. M. Johannessen, f 1865. XXII) Ludvig Carl Laurits Peter Martin Foltmar, f på Hvaler 1838, var sokneprest 1897-1910. Han hadde vært lærer i Drammen 1865-70, ble res.kap. i Lier i 1871 og i Eidsvoll 1876. XXIII) John Johnsen Funnemark, f i Lunde i Telemark 1857, d 1929, var sokneprest 1910-16, g 1886 m Ingeborg Hvinden, f 1859. Barn: Gudrun, g m ingeniør Odd Smedsaas. Funnemark var lærer i Halden etter at han ble cand. theol. 1881, ble styrer for en privat skole i Svelvik i 1884 og sokneprest i Herefoss i 1896.

XXIV) Kristian August Larsen, f 1864 i Oslo, g 1895 m Marie Fredrikke Christiansen, f 1873, var sokneprest 1916-29. Han ble cand. theol. i 1889,

pers. kap. i Nes, Hallingdal 1890, styrte ledige kall 1893-97, sokneprest i Valle 1902, i Siljan 1908. Barn: Hjørdis, f 15/5 1896, g m agronom Harald Dahl, Bjarne 1900-02, Sigrid Marie, f 1906.

XXV) Georg Birger Scheie, f 1888 i Laksevåg, cand.theol. 1913, var sokneprest 1929-35, ble seinere sokneprest ved Nykirken i Bergen. Ugift. Fra 1936 til 1960 var XXVI) Halvard August Mørstad, f 29/3 1892, sokneprest, ble cand.theol. 1920, g m Kristine Bergsvik, f 17/4 1896. Barn: Ingebjørg Hermana, f 1923, g m major Christian Tønsberg i Oslo, Johanna, f 1924, g m landmåler Ole Stubban i Asker, Karen-Margrethe, f 1926, g m fabrikkieier Alf Ording i Nittedal, Martha Kristina, f 1929, g m gardbr. Haavard Aamodt, Nes, Rom., Erik, f 1930, lektor i Halden. Mørstad ble stiftskap. i Agder 1920, sokneprest i Tysvær 1921, hjelpeprest i Haugesund 1924 og sokneprest i Lund 1925. Sokneprest i Nittedal fra 1960 er XXVII) Niels Corelelius Bonnevie, f 6/8 1902, cand. theol. 1926, stiftskapellan Nidaros 1928, res.kap. Inderøy 1929 1950, res.kap. Larvik 1950 1960. Ugift.

Tidligere ble prestegardene drevet av prestene, men fra slutten av :1800-tallet ble det vanlig at de hadde bestyrere. Deretter ble det forpaktere, og prestene hadde ikke lenger noe med jordvegen på prestegardene å gjøre.

Nittedal prestegard var noen år inntil 1903 forpaktet av Hans Dahl fra S. Dal. Hans Jacob Thori fra Tori i Gjerdrum, g m Marie Gjesti, var forpakter 1903-08 og Albert Huseby fra Skedsmo 1908-13. Deretter kom brødrene Erik og Nils Prestkvern fra Hadeland, forpaktere til 1923, og Harald Dahl (1923-38) fra Nedre Dal. Hans Hammer fra Sør-Odal (se Spenningsby) var forpakter i 14 år, til garden 1. mai 1952 ble forpaktet av Olav Olssen, f 12/9 1917, gm Ingeborg Enger fra Ytre Enebakk, f 2/6 1916.

Innmarka er 250 mål, derav 50 mål kulturbeite, og skogen er 300 mål. Vanlig husdyrhold er 15 kuer, 10 ungdyr, 2 hester, 10 griser og 100 høns. Embetsboligen brant i mars 1923 sammen med forpakterboligen, som var nordre fløy av embetsboligen. Ny forpakterbolig stod ferdig samme år, og embetsboligen var ferdig i :1925. I to år hadde presten bodd i annen etasje i forpakterboligen.

BAKKEN, gnr. 29, bnr. 2

Johan Eriksen, f 24/11 1889, g m Elevine Semb fra Telemark, f 1/4 1892, kjøpte de tre plassene Bakken i 1916 (skyldsatt 1917) og bosatte seg i Mellom-Bakken. Det var den eneste av plassene det stod hus på. De ble påbygd og satt i stand. Garden er samlet på 90 mål innmark og 40 mål havnehaga. Eiendommen er tungbrukt. Alle husa brant 11/5 1954. De var uassurerte og ble ikke bygd opp igjen. Johan Eriksen bor nå (1965) ved Kjul.

Plasser og husmenn

I 1664 blir det nevnt tre husmenn til garden, Ola Persen (56 år og «skrøpelig»), Tosten (80 år) og Mikkel skomaker (30 år). Bare den siste var vel husmann i virkeligheten, og det kan godt hende at han bygde den første plassen under garden, Omsibakken, som blir direkte omtalt i 1690-åra. Den lå i havnehagan helt sørpå eiendommen. I 1770-åra ble det ryddet en ny plass tett ved og omkring 1810 en tredje. Husa i Øver-Bakken ble sånn 1905-10 solgt til Petter Myhrer, som satte dem opp der Kåre Kirkeby har landhandel nå. Omrent ved samme tid ble husa i Ner-Bakken solgt. Jorda til disse to plassene ble lagt til Mellom-Bakken, som ble solgt fra som småbruk i 1917 og fikk bruksnr. 2.

BAKKEN. Husmennene Jens Olsen (d 1707, 70 år gl.), og Gudmund gav i 1694 tiende av 7 tønner havre og Gudmund av 10 tønner i 1705. Han gav 1712 1/16 sk. i dagskatt og fire år etter 12 sk. i formuesskatt. Gudmund døde 1722, 72 år gl., og da hadde eldste sønn alt tatt over plassen. 3) Halvor Gudmundsen, husm. til han døde 1742, 52 år, g 1719 m Anne Halvorsd. Barn: Gudmund, Per, f 1721, Eli, f 1722, Marte, f 1725. Eldste sønn fikk plassen. 4) Gudmund Halvorsen gav tiende av 2 tønner havre i 1749, ble 1755 g m Kirsti Embretsd. Ingen husmenn er omtalt først i 1760-åra, men i 1768 døde 5) Lars Gudbrandsen her, 30 år gl. 6) Jens Olsen fikk ½ tønne forstrekningshavre og 2 tønner såhavre i 1773. Sønnen Jens døde samme året, 17 år gl. Jens Olsen var før på Ramstadeiet. Seinest 1774 kom 7) Ola Pålsen, husm. til han døde 1779, gm Anne Tronds. Ola var bror til Botolf Kjølstua. Barn: Trond, f og d 1774, Johanne, f 1777. Ved skiftet etter Ola var bruttoformuen 30¼ dlr. Av gjelda på 22½ dlr. var 6 dlr. avgift for plassen. Boet eide 2 kuer (4 og 4½ dlr.) og 2 sauer. Enka giftet seg i 1779 med 8) Jakob Olsen, husm. til ca. 1784. Barn: Anne, f og d 1780, Anne Dorthea, f 1782. Takst over Omsibakken 1788: Stuebygningen inneholdt stue og kjøkken og var verd 20 dlr. To gamle løer, en stall og et fjøs ble taksert til 6 dlr. Plassen ble i slutten av 1770-åra utvidd og delt mellom to husmenn. Jakob var helst den første i

MELLOM-BAKKEN. Etter ham kom 2) Håken Tostensen, g m Berte Kristoffersd. Barn: Mari, f 1786, Jøran, f 1789, Marte, f l 1792, Helene, f 1794. Ny husmann ble 3) Torer Jensen fra Hauger (østre), f 1765, husm. til ca. 1803, g m Eli Embretsd., f 1767. Barn: Anne, f 1796, Inger, f 1797, Jens, f 1798, Jakob, f 1800. 4) Per Andersen, husm. seinest 1804-34, d 1856, 86 år, g m Eli Kristoffersd., d 1834, 80 år. Barn: Andrine 1804-08, Karen Maria, f 1807, g 1827 m enkemann Hans Persen på Værhaugiet i Skedsmo, Ola. Per fikk 2 tønner 5 skjegger havre i nødsåret 1808 og betalte de 5 skjeggene kontant. I 1816 gav han 5 rbdlr. i skatt. Per hadde sikkert barn med da han kom hit. Ola Persen, f ca. 1797 og g 1824 m Mari Eriksd. fra

Bøler, var trolig sønnen hans. De bodde ei tid i Omsibakken og fikk barna Lars, f 1825, og Berte Marie, f 1827. Yngste sønn tok over plassen. 5) Ola Persen, f 1810, g 1834 m Anne Kristoffersd. fra Slattum ?, f ca. 1813. Barn: Elen Karine, f 1835, Per, f 1837, reiste til Skedsmo i 1861, Andreas, f 1839, reiste til Kristiania i 1859, Karl, f 1842, Hans, f 1844, Andrine, f 1847. Abutakst ble holdt 27/4 1842: Bjelkene under stuegolvet var dårlige, nederste omvarv råttent m.m., og reparasjonene kom på 10¼ dlr. Ola flyttet til Glømmihaugen og ble husm. der. Hit kom 6) Andreas Gudbrandsen fra Rudeiet, f 1821, husm. til 1855, g 1847 m Marte Toresd. fra Sørums 1823-96. Barn: Gudbrand, f 1848, Inger Maria, f 1851, Thorvald, f 1854. Ny her ble 7) Hans Kristiansen fra Møyenstranda i Skedsmo, som var 30 år og tjente på Prestegarden da han 1855 ble g m Karen Hansd. fra Prestegardseiet i Skedsmo, d 1869, 44 år. Barn: Karen, d 1866, 12 år, Mathea, f 1858, Andreas, f 1860, reiste til Amerika i 1880, Hanna, f 1863, Martin, f 1865, reiste til Amerika 1884, Kristian, f 1867. Hans ble bestyrer på Glømmi for Young, og plassen ble for 2 dlr. årlig avgift og arbeidsplikt før 1875 overlatt 8) Johan Jakobsen, f 1853 i Fet, g m Marie Syversd. fra Eidsberg, f 1854. Barn: Inga, f 1876, Milla, f 1879, Alberta, f 1881.

NER-BAKKEN 1) Hans Hansen, husm. omkring 1779, seinere på Haugeiet, g m Mari Svensd. Barn født her: Kari. 2) Håken Hansen, g m Anne Olsd., husm. i slutten av 1780-åra Barn: Mari, f 1786. Håken flyttet til Glømmi. 3) Erik Persen f 1756, husm. fra før 1791 til 1801, da han kjøpte Øvre Tærud i Skedsmo, g m Anne Torgersd., f 1754. Erik ble etterfulgt av 4) Hans Håkensen, husm. til ca. 1810, g m Anne Kristoffersd. Barn: Ola, f 1806, Per, f 1808, da Hans fikk 2 tønner og 5 skjepper havre av det offentlige til livberging. Ny ble 5) Jens Hovolsen fra Nygård u. Holm 1783-1845, husm. til han døde, g m Marte Nilsd. fra Nygård u. Holm 1778-1850. Barn: Marte Maria, f 1812, Anne 1815-24, Lauritz Nikolai, f 1817, g 1840 m enke Karoline Mikkelsd. Bakken. Jens gav 3 rbdlr. i skatt 1816. Året før ble det holdt synfaring over husmannsplassen, som hadde «to oppsittere». Husa var i åbufør stand med unntak av små mangler på murpipa og sørveggen. I 1821 får vi en mer utførlig omtale. Stuebygningen var gammel, og ny måtte settes opp for 59 dlr. Nordre løe måtte tas ned og blandes med nytt tømmer (7¼ dlr.). Det samme var nødvendig med det nordre fjøset, det søndre trengte reparasjoner (6 dlr.). Stuehus, fjøs og løe var åbuhus og trengte i 1842 reparasjoner for 7¼ dlr. 6) Ola Hansen fra Vinger, g 1849 m Erika Karoline Maria Jensd. fra Skedsmo, var visstnok husmannsfolk her ei kort tid. Så kom 7) Jens Jensen, g m Marte Fredriksd. Barn: Thea, f 1850, Karoline, f 1852. 8) Jens Johansen fra Solbergeiet i Skedsmo 1825-90, før husm. under Huseby, husm. her 1855-82, gav 2 dlr. i året og en del arbeidsdager i avgift for plassen. Han var g m Lise Jakobsd. fra Våler på Lørenskog, f 1828. Barn: Karoline Mathea, f 1850, Karen Sofie (d 1860) og Gunhild Maria, f 1852, Julius

(se 9), Jakob, f 1857, g 1889 m Julie Johnsen fra Glemminge, Karen Sofie, f 1860, Josefine Augusta, f 1862, g 1892 m Karl L. Nikolaisen fra Sverige, br. Omsibakken, Olava, 1864-67 (79?), Karl Anton, f 1866, g 1891 m Hilda Danielsd. Noren fra Kirkebyeiet. Eldste sønn fikk plassen: 9) Johan Julius Jensen, f 1855, g 1882 m Anne Olsd. Skiager, f 1854. Barn: Gunda Lovise, f 1883, Amalie Josefine, f 1885, Jensine Olava, f 1887, Hans Jacob, f 1889, Elise Marie 1891-93, Anna Karoline, f og d 1893, Johan Julius, f og d 1896. Julius Omsibakken var den siste husmannen her. Husa ble revet og solgt omkring 1905.

ØVER-BAKKEN. Ola Olsen bodde her som «husmann uten jord» i 1801 og levde av dagarbeid. Han døde 1818, 66 år gl., og var g m Anne Olsd. fra Skøyeneiet?, f 1751. Barn: Hans, f 1789. Ola fikk 1½ tønne havre i 1808 og betalte det halve kontant. I 1816 gav han 3 rbdlr. i skatt. Kristoffer Andersen, g m Anne Jørgensd., fikk dattera Anne Marie i 1825 og bodde kanskje her. Den 26 år gamle Jens Olsen ble 1831 g m Marte Karine Olsd. Omsibakken. I 1834 ble Per Karlsen Omsibakken g m Maria Jensd. Omsibakken. Barn: Karen Martine, f 1834, Julia Elisabet, f 1837. Jakob Hansen, g m Mari Trondsd., bodde i Omsibakken da de 1839 fikk sønnen Bernt Mathias. Otter Jensen, d. 1857, 71 år gl., og g m Ingeborg, var husmann i Øverbakken en del år. Etter ham kom Olaus sensen fra Ringneseiet i Skedsmo, husm. til han døde 1867, 38 år, g 1857 m Helene Jakobsd. fra Dalseiet, f ca. 1821 (vokste opp i Nord-Holmstranda). Barn: Johan, f 1857, Josefine Amalie, f 1860, Karl, f 1863, Hilda, f 1865. Olaus gav også 2 dlr. og en arbeidsdag i avgift for plassen. Neste husmann tok over på samme vilkår: Jens Kristiansen fra Brånåsbakken i Skedsmo, f 1834, husm. 1867-1900, da han døde, g m Anne Dorthea Olsd. fra Solbergeiet i Skedsmo, f 1843. Barn: Otto Kristian, f 1865, Inga Mathilde 1866-68, Marius, f 1869, Inga, f 1871, Sigrid, f 1874, Johan Adolf, f 1876, Karoline Mathilde, f 1880, Minda Lovise 1883 84, Hjalmar, f 1886.

Tomter og parseller av Omsi, gnr. 29.

Bakken, bnr. 2, skyldsatt 1917, er den eneste parsell som er solgt fra Omsi.